Lietas Nr. C29300420
Lietas arhīva Nr. C-0818-21/27
ECLI:LV:RLPT:2021:0107.C29300420.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 7.janvārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa,
tiesnesis U.Apsītis,
rakstveida procesā izskatīja vienkāršotās procedūras lietu ADB "Gjensidige" Latvijas filiāle prasībā pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2020.gada 22.aprīlī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemts ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles (turpmāk arī – prasītājs) prasības pieteikums vienkāršotās procedūras lietā pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk arī – atbildētājs) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2017.gada 23.novembrī starp prasītāju un /pers. A/ noslēgts apdrošināšanas līgums Nr.142455, uz kuras pamata apdrošināts /pers. A/ piederošais nekustamais īpašums dzīvoklis Nr./adrese/, paredzot, ka viens no apdrošināšanas riskiem ir "šķidruma noplūde". Apdrošināšanas līguma darbības termiņš no 2017.gada 23.novembra līdz 2018.gada 21.decembri un noteiktais paša risks 70,00 EUR apmērā par katru apdrošināšanas gadījumu.

Pamatojoties uz 2018.gada 6.novembrī saņemto pieteikumu, kurā norādīts, ka 2018.gada 5.novembrī notikusi apdrošināta nekustamā īpašuma nopludināšana, zaudējumu aprēķinu un izrietošajiem dokumentiem, prasītājs 2018.gada 12.decembrī, atņemot paša risku 70,00 EUR apmērā, izmaksāja /pers. A/ apdrošināšanas atlīdzību 1081,19 EUR apmērā. Līdz ar to prasītājam radušies zaudējumi 1081,19 EUR apmērā.

2018.gada 6.decembrī dzīvojamā nama /adrese/ apsaimniekotājs SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" sastādījis aktu par saliešanas gadījumā konstatētajiem bojājumiem, kurā konstatēts, ka šķidruma noplūdes iemesls ir karstā ūdens stāvvada plīsums dzīvoklī Nr.47.

Tā kā inženierkomunikācijas ir mājas kopīpašums, savukārt atbildētājs ir kopīpašumā esošo mājas daļu, tai skaitā inženierkomunikāciju apsaimniekotājs, secināms, ka atbildētājam ir pienākums atlīdzināt prasītājam radušos zaudējumus.

Tiesību akti paredz pārvaldnieka pienākumu vismaz reizi mēnesī veikt ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmas tehnisko apsekošanu un apkopi, lai novērstu kaitējumu, proti, stāvvada bojājumu vai plīsuma risku.

Prasība pamatota ar Apdrošināšanas līguma likuma 45.pantu, Civillikuma 1038.pantu, 1646.pantu, 1770.pantu, 1775.pantu, 1779.pantu.

Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību zaudējumus 1081,19 EUR apmērā, kā arī lūdz piedzīt samaksāto valsts nodevu 162,18 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 EUR apmērā.

[2] 2020.gada 19.maijā tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi par celto prasību, kuros norādīts, ka atbildētājs celto prasību neatzīst.

Paskaidrojumos norādīts, ka atbildētājs veic daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/ apsaimniekošanu/pārvaldīšanu.

Atbildētājs paskaidrojumos atsaucies uz priekšnoteikumiem, par zaudējumu atlīdzināšanas pienākuma iestāšanos un pierādīšanas pienākumu, norāda, ka prasītājs nepamatoti secinājis, ka karstā ūdens apgādes sistēmas elementa bojājums, kā rezultātā prasītājam nodarīti zaudējumi, radušies tieši atbildētāja bezdarbības rezultātā. Dzīvokļa īpašnieks nav ziņojis atbildētājam par ūdens stāvvada bojājumiem vai nepieciešamību to apsekot.

Atbildētājs veic dzīvojamās mājas inženierkomunikāciju pārbaudi saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem, taču atbildētājam mājas īpašnieku kopība nav deleģējusi pienākumu par stāvvadu nomaiņu.

Atbildētājs norāda, ka, nekonstatējot atbildētāja prettiesisku rīcību – bezdarbību, kas būtu cēloniskā sakarā ar radītiem zaudējumiem dzīvokļa appludināšanās dēļ, prasība par izmaksātās apdrošināšanas atlīdzību ir noraidāma.

Atbildētājs atsaucies uz Apdrošināšanas līguma likuma 7.pantu par informāciju, kādu ir tiesības saņemt apdrošinātājam pirms apdrošināšanas līguma noslēgšanas.

Prasītājs nav iesniedzis pierādījumus, ka, noslēdzot apdrošināšanas līgumu, ir apsekojis apdrošināto dzīvokli, lai fiksētu tā stāvokli apdrošināšanas līguma noslēgšanas laikā.

Prasītājs neesot iesniedzis pierādījumus, ka tieši atbildētājs būtu vainojams zaudējumu nodarīšanā.

Tā kā nav konstatēta atbildētāja vaina zaudējumu nodarīšanā, atbildētājam nav juridiska pamata atlīdzināt radušos zaudējumus, tāpēc atbildētājs lūdz tiesu prasību noraidīt pilnā apmērā.

[3] Ņemot vērā Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, un to, ka tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par to paziņojot pusēm, 2020.gada 22.decembrī nosūtot informatīvu paziņojumu prasītājam un atbildētājam uz prasības pieteikumā un paskaidrojumos par celto prasību norādīto elektroniskā pasta adresi (lietas 71.-73.lapa).

Tādējādi par lietas izskatīšanas laiku un vietu lietas dalībniekiem ir paziņots Civilprocesa likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā.

Motīvu daļa

[4] Civilprocesa likuma 250.^{26} panta ceturtajā daļā noteikts, ka tiesa arī pēc savas iniciatīvas šā panta sestajā daļā noteiktajā kārtībā var sastādīt spriedumu atbilstoši šā likuma 193.pantā noteiktajam sprieduma saturam.

Tiesa uzskata, ka civillietā sastādāms spriedums atbilstoši šā likuma 193.pantā noteiktajam sprieduma saturam.

[5] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā. Atbilstoši Civillikuma 93.panta pirmajai daļai katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civillikuma 3.pantu katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

[6] Lietā nav strīda, ka dzīvojamo māju /adrese/ apsaimnieko atbildētājs.

Lietā nodibināts un par to nav strīda, ka 2017.gada 23.novembrī starp prasītāju kā apdrošinātāju un /pers. A/ kā apdrošinājuma ņēmēju tika noslēgts apdrošināšanas līgums Nr.142455, saskaņā, ar kuru tika apdrošināts dzīvoklis Nr./adrese/, apdrošināšanas periods ir no 2017.gada 23.novembra līdz 2018.gada 21.decembrim (lietas 16.-17.lapa).

Lietā nav strīda, ka apdrošināšanas līguma darbības laikā notika apdrošinātā dzīvokļa nopludināšana.

Par notikušo SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" sastādījusi 2018.gada 6.decembra aktu par saliešanas gadījumā konstatētajiem bojājumiem Nr.1-8/35714, no kura redzams, ka, veicot dzīvokļa Nr./adrese/ apsekošanu, konstatēti bojājumi dzīvoklī Nr.47 un par bojājumu cēloni norādīts karstā ūdens stāvvada plīsums dzīvoklī Nr.47 (lietas 38.-39.lapa).

Tiesa atzīst, ka ar minēto dokumentu – 2018.gada 6.decembra aktu par saliešanas gadījumā konstatētajiem bojājumiem Nr.1-8/35714 ir pierādīts, ka dzīvokļa īpašumam bojājumi radušies karstā ūdens stāvvada bojājuma rezultātā.

[7] Saskaņā ar īpašuma apdrošināšanas līgumu, ņemot vērā prasītāja pārstāvja 2018.gada 8.novembra īpašuma apsekošanas protokolā fiksētos bojājumus, 2018.gada 8.novembra tāmē aprēķinātās izmaksas, prasītājs, atskaitot apdrošināšanas polisē noteikto paša risku 70,00 EUR apmērā, izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību 1081,19 EUR, ko apliecina 2018.gada 12.decembra AS "Swedbank" maksājuma uzdevums Nr.255306 (lietas 19.-21. un 25. lapa).

Tiesa atzīst, ka līdz ar to ir pierādīts, ka prasītājam ir radušies zaudējumi izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības apmērā par apdrošinātā dzīvokļa appludināšanu.

Apdrošināšanas līguma likuma 45.pantā noteiktas apdrošinātāja, kas izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, subrogācijas tiesības, izņemot personu apdrošināšanas gadījumus.

Ar subrogācijas tiesību saprot apdrošinātāja, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, tiesību pārņemt apdrošinātā prasības tiesības izmaksātās summas apmērā pret personu, kura ir atbildīga par zaudējumiem (Apdrošināšanas līguma likuma 1.panta pirmās daļas 23.punkts).

Tādējādi prasītājs cēlis prasību pret atbildētāju par zaudējumu, kas radušies saistībā ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, uzskatot, ka atbildētājs ir atbildīgs par prasītājam radītajiem zaudējumiem.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds par atbildētāja atbildību par prasītājam nodarīto zaudējumu – izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības – atlīdzināšanu.

[8.1] Saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums, dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Darbība šī panta izpratnē jāsaprot plašākā nozīmē, aptverot ne vien darbību, bet arī atturēšanos no tās, tas ir, bezdarbību.

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Savukārt Civillikuma 1779.pants paredz, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Judikatūrā (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 14.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC- 255/2009, 2013.gada 24.maija spriedumu lietā Nr.SKC-132/2013, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 20.septembra spriedumu lietā Nr.SKC-242/2016, 2017.gada 28.novembra spriedumu lietā Nr.SKC-376/2017, ECLI:LV:AT:2017:1128.C27147414.1.S un 2017.gada 7.decembra spriedumu lietā Nr.SKC-384/2017, ECLI:LV:AT:2017:1207.C32341509.1.S*) ir atzīts, ka zaudējumu atlīdzības prasībai ir nepieciešams konstatēt visus civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumus: 1) zaudējumu esamību; 2) prettiesiski vainojamu rīcību; 3) cēlonisko sakaru starp zaudējumiem un rīcību.

[8.2] Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmajā daļā noteikts, ka kopīpašumā esošajā daļā ietilpst atsevišķas dzīvojamās mājas un tās ārtelpu (galeriju, balkonu, lodžiju, terašu) ārējās norobežojošās konstrukcijas (tai skaitā sienas, arhitektūras elementi, jumts, koplietošanas telpu logi un durvis, arī ārdurvis), [..] un citi ar atsevišķās dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma.

Tiesa atzīst, ka karstā ūdens stāvvads ietilpst dzīvojamās mājas kopīpašumā.

[8.3] Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktā kā viens no dzīvojamās mājas pārvaldīšanas principiem ir noteikts, ka pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība nodrošina dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.pantā noteiktas dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbības, tās iedalot obligāti veicamās pārvaldīšanas darbībās un citās pārvaldīšanas darbībās.

Saskaņā ar minētā likuma 6.panta otrās daļas 1.punktu par obligāti veicamām pārvaldīšanas darbībām tiek atzīta dzīvojamās mājas uzturēšana (fiziska saglabāšana) atbilstoši normatīvo aktu prasībām, cita starpā, ar to saprotot dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu.

Daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanas, tehniskās apkopes un kārtējā remonta veikšanas kārtību un nosacījumus nosaka Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumi Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajam prasībām", kas izdoti saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta piekto daļu.

Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajam prasībām" 6.punkts paredz, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko apkopi, vizuālo pārbaudi, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs. Šādas apsekošanas mērķis saskaņā ar šo noteikumu 2.punktu ir nodrošināt dzīvojamās mājas uzturēšanu visā tās ekspluatācijas laikā un nepieļaut apdraudējuma iestāšanos.

Iepriekš minēto noteikumu 13.2.punktā (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2018.gada 20.decembrim, tas ir, apdrošināšanas gadījuma iestāšanās laikā) bija noteikts, ka ūdensapgādes sistēmas vizuālā pārbaude bija veicama reizi mēnesī.

Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumu Nr.907 „Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanas, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2018.gada 20.decembrim) 3.1 punktu dzīvokļu īpašumos sadalītā dzīvojamā mājā pārvaldnieks kopīpašuma daļā ietilpstošo iekārtu un inženierkomunikāciju daļas, kas atrodas atsevišķos īpašumos, vizuāli pārbauda pārvaldīšanas līgumā noteiktajā kārtībā. Ja dzīvokļa īpašnieks pārvaldniekam nenodrošina iespēju veikt vizuālo pārbaudi, minēto faktu fiksē dzīvojamās mājas apsekošanas reģistrācijas žurnālā.

Atbildētājs tiesai nav iesniedzis nekādus pierādījumus, kas dzīvojamās mājas /adrese/, inženierkomunikāciju vizuālā pārbaude būtu veikta tiesību aktos noteiktajā kārtībā.

Tādējādi no lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem konstatējams, ka atbildētājs nav apsekojis dzīvojamās ūdens apgādes sistēmu Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajam prasībām" noteiktajā kārtībā (redakcijā, kas bija spēkā apdrošināšanas gadījuma iestāšanās laikā).

Ievērojot minēto, ir pamats atzīt, ka atbildētājs nav pienācīgi veicis tam ar likumu uzlikto obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību – nav veicis dzīvojamās mājas komunikāciju apsekošanu, tā nekonstatējot nepieciešamību veikt tās tehnisko apkopi un remontu.

[8.4] 2018.gada 6.decembra aktā par saliešanas gadījumā konstatētajiem bojājumiem norādīts, ka dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki nav pieņēmuši lēmumu par komunikāciju nomaiņu, tāpēc atbildētājs nenes atbildību par avārijas sekām. Norādīts, ka atbildētājs piedāvājis iedzīvotājiem veikt uzkrājumus karstā ūdens stāvvada nomaiņai, iedzīvotāji nav pieņēmuši lēmumu par līdzekļu uzkrāšanu. Aktā norādīts, ka atbildētājs iedzīvotājus informējis par karstā ūdens stāvvada nomaiņas nepieciešamību.

Tiesas ieskatā apstāklis, ka dzīvokļu īpašnieki nav pieņēmuši lēmumu par komunikāciju nomaiņu, nevar būt par pamatu, lai nekonstatētu atbildētāja atbildību par prasītājam nodarītajiem zaudējumiem.

Kā norādīts iepriekš, atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas noteikumiem, atbildētājam ir likumā noteikts pienākums veikt dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu. Atbildētāja pienākums nodrošināt savlaicīgu un regulāru inženierkomunikāciju apsekošanu un apkopi izriet no Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.905 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajam prasībām" prasībām.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 2.punktā noteikts, ka obligāti veicamā pārvaldīšanas darbība ir arī pārvaldīšanas darba plānošana, organizēšana un pārraudzība, tajā skaitā pārvaldīšanas darba plāna, kā arī uzturēšanai nepieciešamo pasākumu plāna sagatavošana un attiecīgā gada budžeta projekta sagatavošana.

Lietas materiālos nav pierādījumu, ka atbildētājs būtu informējis dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašniekus par nepieciešamību veikt karstā ūdens stāvvada remontu, bet dzīvokļu īpašnieki atteikušies segt tam nepieciešamos izdevumus.

Tiesa atzīst, ka pienākums uzturēt dzīvojamo māju fiziski derīgā stāvoklī ir ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumu noteikts pienākums mājas pārvaldītājam, un par šā uzdevuma pildīšanu dzīvokļu īpašnieki maksā pārvaldītājam apsaimniekošanas maksu. Dzīvokļu īpašniekiem nav pienākums pašiem noteikt, kādi remontdarbi mājai nepieciešami un kādā steidzamībā, turklāt viņiem ir tiesības paļauties, ka pārvaldnieks godprātīgi pildīs tam likumā noteiktos pienākumus viņu īpašuma uzturēšanā.

Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 7.panta pirmo punktu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumi ir maksājumi par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pakalpojumu, kas sevī ietver šā likuma 6.panta otrajā daļā minētajām obligāti veicamajām pārvaldīšanas darbībām nepieciešamos izdevumus.

No minētajām tiesību normām secināms, ka maksā par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pakalpojuma sniegšanu dzīvojamās mājas pārvaldniekam jāparedz arī līdzekļi dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanai, tehniskajai apkopei un kārtējam remontam.

No minētajām tiesību normām izriet apsaimniekotāja pienākums gan apzināt tā pārvaldīšanā esošās mājas inženiertehnisko komunikāciju stāvokli un nepieciešamības gadījumā veikt to remontu, tam nepieciešamos līdzekļus iegūstot no maksas par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu.

Tiesa kritiski vērtē atbildētāja norādīto, ka viņam nav deleģēts pienākums veikt ūdens stāvvadu nomaiņu. Nepieciešamības gadījumā veicamam ārpuskārtas remontam, kura izmaksas sedzamas no saņemtajiem pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksājumiem, nav nepieciešams īpašs dzīvokļu īpašnieku akcepts.

[8.5] Ievērojot minēto, ir pamats atzīt, ka atbildētājs nav pienācīgi veicis tam ar likumu uzlikto obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību – nav veicis dzīvojamās mājas komunikāciju apsekošanu, tā nekonstatējot nepieciešamību veikt tās tehnisko apkopi un, iespējams, ārkārtas remontu.

Ievērojot dzīvojamās mājas pārvaldniekam normatīvajos aktos noteiktos pienākumus, kā arī ņemot vērā apstākļus lietā, tiesa atzīst, ka dzīvoklim tā saliešanas rezultātā nodarīto zaudējumu cēlonis nav uzskatāms par nejaušu notikumu Civillikuma 1773.panta izpratnē, bet gan ir radies atbildētāja kā dzīvojamās mājas pārvaldnieka prettiesiskas bezdarbības sekas - nepietiekamā uzraudzība stāvvadu stāvoklim un atbildētāja nepietiekamā rūpība pret savu normatīvajos aktos noteikto pienākumu izpildes

Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatēti visi zaudējumu atlīdzībai nepieciešamie priekšnoteikumi – atbildētājs nav pildījis tam likumā noteiktos pienākumus un nav veicis obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības, ir konstatējama zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp prettiesisku rīcību un zaudējumiem, līdz ar ko no atbildētāja piedzenama prasītājas izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība 1081,19 EUR apmērā.

[10] Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 33.panta otrās daļas 1.un 3.punktam tiesas izdevumi ir valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Prasītāja samaksājusi tiesas izdevumus – valsts nodevu 162,18 EUR (lietas 14.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 EUR (lietas 15.lapa), kopā 167,65 EUR.

Ņemot vērā iepriekšminēto, no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi 167,65 EUR apmērā.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda cita starpā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Likumisko procentu apmērs noteikts Civillikuma 1765.pantā, tas ir, seši procenti no simta gadā. Savukārt Civillikuma 1763.panta 1.punkts paredz, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Tādējādi tiesa atzīst prasītāja tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 6% apmērā gadā no parāda pamatsummas (1081,19 EUR) par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ievērojot Civillikuma 1763.pantu, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

[12] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam, atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta otro daļu sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tādējādi atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 195., 204.[1], 250.[25], 250.[27]pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, par labu ADB "Gjensidige" Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr.40103595216, zaudējumus 1081,19 EUR, tiesas izdevumus 167,65 EUR, kopā piedzenot 1284,84 EUR (viens tūkstotis divi simti astoņdesmit četri simti *euro* un 84 centi).

Piedzītās summas samaksa veicama ADB "Gjensidige" Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr.40103595216, norēķinu kontā AS "Citadele Banka", konta

Nr.LV54PARX0013672570001.

Noteikt ADB "Gjensidige" Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr.40103595216, tiesības saņemt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, likumiskos nokavējuma procentus 6% apmērā gadā no galvenā parāda summas (1081,19 EUR) par laiku no sprieduma spēkā stāšanās līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Noteikt atbildētājam SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2021.gada 7.janvāra - Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnesis U.Apsītis